

Sygn. akt VIII GC 430/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie, Wydział VIII Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Kądziołka

Protokolant: Eliza Sandomierska

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2017 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa J. N.

przeciwko M. R.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej M. R. na rzecz powódki J. N. kwotę 84.250,80 zł (osiemdziesiąt cztery tysiące dwieście pięćdziesiąt złotych osiemdziesiąt groszy) z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty, liczonych w następujący sposób :

- od kwoty 12.195 zł (dwanaście tysięcy sto dziewięćdziesiąt pięć złotych) od dnia 26 kwietnia 2014 r.;

- od kwoty 13.895 zł (trzynaście tysięcy osiemset dziewięćdziesiąt pięć złotych od dnia 16 lipca 2014 r.,

- od kwoty 58.055,80 zł (pięćdziesiąt osiem tysięcy pięćdziesiąt pięć złotych osiemdziesiąt groszy) od dnia 11 listopada 2014 r.,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 11.430 zł (jedenaście tysięcy czterysta trzydzieści złotych) tytułem kosztów procesu.

III. **Sygn. akt VIII GC 430/16**

UZASADNIENIE

Powódka J. N. wniosła pozew przeciwko M. R. o zapłatę kwoty 84.250,80 zł z ustawowymi odsetkami od kwot: 12.195 zł od dnia 25.04.2014 r., 13.895 zł od dnia 15.07.2014 r., 58.055,80 zł od dnia 10.11.2014 r. Powódka wniosła również o zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych. Dochodzona pozewem kwota obejmuje wynagrodzenie za wykonane roboty budowlane, które powódka wykonała na rzecz pozwanej w ramach dwóch umów: z dnia 20 marca 2014 r. i z dnia 15 lipca 2014 r.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. Pozwana wskazała, że istotnie zawarła z powódką umowę o roboty budowlane z 20 marca 2014 r., jednakże zapłaciła całą należność wynikającą z tej umowy. Z ostrożności procesowej pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia dochodzonego pozewem.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 marca 2014 r. J. N., prowadząca działalność gospodarczą pod firmą (...).R.N. Roboty W. J. J.-N., zawarła z M. R., prowadzącą działalność gospodarczą (obecnie wykreśloną z (...)), pod firmą: (...) M. R., umowę o roboty budowlane, której zakres został określony w § 1 w sposób następujący:

1. wykonanie wykopu dookoła budynku na głębokość 1,4 m w celu wykonania izolacji przez innego Wykonawcę,
2. wykonanie przyłącza kanalizacji sanitarnej (...) 160 (odcinek od S3 ist. do SI),
3. wykonanie przyłącza i instalacji zewnętrznej kanalizacji deszczowej (...) 200 i (...) 160, dla potrzeb budynku usługowo-biurowego przy ul. (...) w S..

Zgodnie z § 9 ust. 1 i 2 umowy M. R. zobowiązała się zapłacić J. N. za wykonane prace wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości 69.495 zł, w tym:

- za wykonanie wykopu dookoła budynku na głębokość 1,4 m w celu wykonania izolacji przez innego Wykonawcę kwotę 12.300 zł brutto,
- za wykonanie przyłącza kanalizacji sanitarnej (...) 160 (odcinek od S3 ist. do SI) kwotę 4.797 zł brutto,
- za wykonanie przyłącza i instalacji zewnętrznej kanalizacji deszczowej (...) 200 w (...) 160 kwotę 52.398 zł brutto.

Zapłata wynagrodzenia za świadczone usługi miała nastąpić w trzech ratach, tj.:

1. po wykonaniu wykopu dookoła budynku - 12.300 zł,
2. po wykonaniu pozostałych robót - 80% z kwoty 57.195 zł, tj. 45.756 zł,
3. po dostarczeniu protokołów odbioru robót przez Zakład (...) w S. - pozostała kwota, tj. 11.439 zł.

W § 10 postanowiono, że termin płatności faktury przypadają 14 dni od dnia otrzymania przez zamawiającą faktury VAT, przy czym podstawą wystawienia faktury będzie protokół końcowy odbioru robót.

Dowód: umowa o roboty budowlane z dnia 20.03.2014 r. - karta 12-13

przesłuchanie J. N. - karta 94 verte, 96

J. N. wykonała roboty budowlane obejmujące wykonanie wykopu dookoła budynku przy ul. (...) w S.. Roboty zostały odebrane.

Na tej podstawie J. N. w dniu 11 kwietnia 2014 r. wystawiła M. R. fakturę Vat nr (...), na kwotę 12.300 zł brutto. W fakturze wskazano termin zapłaty: 14 dni oraz sposób zapłaty: przelew.

Faktura została odebrana przez M. R. w siedzibie firmy (...) w dniu jej wystawienia.

Fakty niesporne, nadto : faktura VAT nr (...) z dnia 11.04.2014 r.- karta 14

J. N. wykonała kolejne roboty budowlane objęte umową, dotyczące wykonania przyłącza kanalizacji sanitarnej i deszczowej w budynku przy ul. (...) w S..

W dniu 22 maja 2014 r. spisany został protokół odbioru technicznego przyłącza kanalizacji sanitarnej w budynku przy ul. (...) w S.. Protokół został podpisany przez przedstawiciela inwestora, przedstawiciela wykonawcy - J. J., z kolei przedstawiciel podwykonawcy przystawił jedynie imienną pieczęć (...).

W dniu 2 czerwca 2014 r. (...) i (...) Miejskiego w S. spisał protokół odbioru nawierzchni jezdni i chodnika zajmowanego pod prace przez firmę (...) w okresie od 15 - 16 maja 2014 r.

W dniu 20 marca 2015 r. spisany został protokół z dokonanego przeglądu technicznego końcowego robót wykonanych przez J. N..

Dowód: protokół odbioru technicznego przyłącza kanalizacji sanitarnej z 22.05.2014 r. - karta 46

protokół odbioru technicznego nawierzchni z 02.06.2014 r. - karta 24

protokół z 20.03.2015 r. z dokonanego przeglądu technicznego końcowego - karta 47

W dniu 27 czerwca 2014 r. J. N. drogą mailową wysłała M. R. pismo z 26 czerwca 2014 r., w którym poinformowała mailowo o zakończonych pracach budowlanych i wysokości należnego jej z tego tytułu wynagrodzenia, tj. kwoty 65.495 zł (w tym 12.300 zł z faktury VAT numer (...), której termin płatności upłynął 24 kwietnia 2014 r.). W piśmie tym wskazano, że wprawdzie łączna kwota należności za prace wykonane z umowy o roboty budowlane z dnia 20 marca 2014 r. wynosi 69.495 zł, jednakże w związku z nałożoną karą przez (...) J. N. odliczyła od kwoty należności wysokość kary - sumę 4000 zł.

W mailu z dnia 27 czerwca 2014 r. M. R. odpowiedziała, że nie została jeszcze wystawiona faktura VAT, w związku z czym prosi o wystawienie faktury, poinformowała również, że w ciągu tygodnia przelewem nastąpi zapłata. Dodatkowo wskazała, że faktura za wykop miała być zmieniona, ponieważ dostała 3000 zł rabatu.

W odpowiedzi J. N. wskazała, że rabat był wprawdzie przewidziany, ale nie była przewidziana kara za zajęcie pasa drogowego, tymczasem J. N. wzięła na siebie całą karę mimo tego, że zajęcie pasa związane było także z robotami izolacyjnymi fundamentu i budowlanymi.

W mailu z 30 czerwca 2014 r. J. N. poinformowała, że w załączeniu przesyła skan faktury, a oryginał będzie czekać na M. R. "u taty" (J. J.).

Dowód: korespondencja mailowa - karta 34-37

J. N. wystawiła M. R. fakturę Vat nr (...), datowaną na 1 lipca 2014 r., na kwotę 48.895 zł brutto, za wykonanie przyłącza kanalizacji sanitarnej i deszczowej przy ul. (...) w S.. W fakturze wskazano termin zapłaty: 14 dni oraz sposób zapłaty: przelew.

M. R. odebrała fakturę w dniu 1 lipca 2014 r.

Fakty niesporne, nadto : faktura VAT nr (...) z dnia 01.07.2014 r.- karta 15

W dniu 16 lipca 2014 r. M. R. zapłaciła na rachunek bankowy J. N. kwotę 10.000 zł. W dniu 4 sierpnia 2014 r. zapłaciła kwotę 15.000 zł, natomiast w dniu 15 września 2014 r. kolejne 10.000 zł (razem 35.000 zł).

J. N. zaliczyła wpłaty na poczet spłaty zobowiązań wynikających z faktury nr (...).

Fakty niesporne, nadto : potwierdzenia otrzymania przelewu bankowego - karta 19-21

W dniu 15 lipca 2014 r. J. N. zawarła z M. R. kolejną umowę o umowę na roboty budowlane, której przedmiot został określony w § 1:

1. wykonanie zewnętrznej instalacji kanalizacji sanitarnej PCV 160, odcinek od K12 do KI z separatorem olejów i piasku i odwodnieniem liniowym przed budynkiem,
2. wykonanie zewnętrznej instalacji kanalizacji deszczowej PCV 200 ze studnią chłonną,

3. wykonanie zewnętrznej instalacji gazu (...), dla potrzeb budynku garażowo - gospodarczego na terenie działki nr (...) przy ul. (...) w S..

Zgodnie z § 9 ust. 1 i 2 umowy M. R. zobowiązała się zapłacić J. N. za wykonane prace wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości 78.055,80 zł, w tym za wykonanie:

- instalacji kanalizacji sanitarnej PCV 160, odcinek K12-KI - kwotę 46.137,30 zł brutto,
- instalacji kanalizacji deszczowej ze studnią chłonną - kwotę 22.386 zł brutto,
- instalacji gazu (odcinek od G4 do G1) - kwotę 9.532,50 zł brutto.

Płatność ta miała nastąpić w czterech ratach, tj. :

1. po wykonaniu kanalizacji sanitarnej - 32.296,11 zł,
2. po wykonaniu kanalizacji deszczowej - 15.670,20 zł,
3. po wykonaniu instalacji gazu - 6.672,75 zł,
4. po dostarczeniu protokołów odbioru robót - pozostała kwota, tj. 28.951,74 zł.

W § 10 postanowiono, że termin płatności faktury przypadał 7 dni od dnia otrzymania przez zamawiającą faktury VAT, przy czym podstawą wystawienia faktury będzie protokół końcowy odbioru robót.

Dowód: umowa o roboty budowlane z dnia 15.07.2014 r. - karta 16-17

przesłuchanie J. N. - karta 94 verte, 96

J. N. drogą mailową przypominała M. R. o niezapłaconych zaległościach. M. były wysyłane m.in. w dniach : 8 lipca, 29 września.

Dowód: korespondencja mailowa - karta 38-40

W korespondencji mailowej z dnia 5 września 2014 r. J. N. w związku z brakiem zapłaty ze strony M. R. poinformowała o konieczności nawiązania kontaktu z głównym inwestorem z budowy przy ulicy (...) L. oraz poproszenia go o dokonanie płatności długu M. R..

W odpowiedzi - w mailu z tego samego dnia - M. R. odpowiedziała: "Proszę podać kwoty. [...] Tematy już się prostują i znów odzyskuję płynność, w przyszłym tygodniu mogę wam przesłać 10 000 zł".

Dowód: korespondencja mailowa - karta 43

W dniu 6 października 2014 r. (...), M. B., D. L. s.j. zapłaciła na rachunek bankowy J. N. kwotę 20.000 zł, w tytule wpłaty wskazując: "zapłata M. R."

J. N. zaliczyła wpłatę na poczet spłaty zobowiązań z umowy dotyczącej prac realizowanych przy ul. (...).

Fakt niesporny, nadto : potwierdzenie otrzymania przelewu bankowego - karta 22

W dniu 16 października 2014 r. sporządzony został protokół odbioru robót, w którym stwierdzono, że J. N. wykonała roboty budowlane obejmujące wykonanie kanalizacji sanitarnej, deszczowej oraz instalacji gazu w budynku przy ul. (...) w S.. Protokół został podpisany przez J. J..

Dowód : protokół końcowego odbioru robót z dnia 16.10.2014 r. - karta 45

W mailu z dnia 14 października 2014 r. J. N. poinformowała M. R. o wpłacie dokonanej przez D. L. - kierownika budowy przy ul. (...), jednocześnie poinformowała o zakończeniu prac na budowie przy ul. (...).

W mailu z dnia 3 listopada 2014 r. (godz.7.46) M. R. napisała: "proszę wystawić fakturę na (...), rozliczenie do końca miesiąca".

Dowód: korespondencja mailowa - karta 44

W dniu 3 listopada 2014 r. J. N. wystawiła M. R. fakturę Vat nr (...) opiewającą na łączną kwotę 78.055,80 zł brutto. W fakturze wskazano termin zapłaty: 7 dni oraz sposób zapłaty: przelew.

Faktura została odebrana przez M. R. w dniu 3 listopada 2014 r.

Fakty niesporne, nadto : faktura VAT nr (...) z dnia 03.11.2014 r. - karta 18

W mailu z dnia 25 listopada 2014 r. J. N. poinformowała M. R. o tym, że w związku z ciągłym ignorowaniem przez M. R. wezwań do zapłaty i niespłacaniem zobowiązań rozpoczyna intensywne starania o odzyskanie swoich należności, m.in. sprawa została zgłoszona do Krajowego Rejestru Długów i K. I..

Krajowy Rejestr Długów oraz spółka (...) kierowały do M. R. wezwania do zapłaty, domagając się zapłaty z umowy z dnia 20 marca 2014 r. kwoty 26.195 zł (z faktur (...)), oraz z umowy z dnia 15 lipca 2014 r. (faktura nr (...)) kwoty 58.055,80 zł.

Dowód: korespondencja mailowa - karta 42

wezwania do zapłaty - karta 26-33

W dniu 6 lipca 2015 r. J. N. złożyła w Sądzie Rejonowym Szczecin-Centrum w Szczecinie wniosek o zawiązanie do próby ugodowej, w którym wniosła o zawiązanie M. R. do zawarcia ugody w sprawie dobrowolnej zapłaty kwoty 84.250,80 zł z ustawowymi odsetkami od kwot: 12.300 zł od dnia 25.04.2014 r., 13.895 zł od dnia 15.07.2014 r., 58.055,80 zł od dnia 10.11.2014 r. W uzasadnieniu wniosku wskazano, że są to należności wynikające z dwóch umów o roboty budowlane: z dnia 20 marca 2014 r. i z dnia 15 lipca 2014 r.

Posiedzenie Sądu odbyło się w dniu 4 listopada 2015 r., w protokole odnotowano, że do ugody nie doszło.

Dowód: zawiązanie do próby ugodowej - karta 81-85

protokół z 4 listopada 2015 r. - karta 87

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest niemal w całości uzasadnione.

Powódka domaga się zapłaty wynagrodzenia za wykonane prace w ramach dwóch umów: umowy z dnia 20 marca 2014 r. i umowy z dnia 15 lipca 2014 r. Umowy te zostały zatytułowane "umowa o roboty budowlane", niemniej jednak analiza ich treści wskazuje na to, że winny być zakwalifikowane jako umowy o dzieło. Powódka nie naprowadziła bowiem takich dowodów (ani nawet twierdzeń), które pozwoliłyby przyjąć, że wykonane przez nią - jako podwykonawcę pozwaną - prace stanowią część obiektu budowlanego, realizowanego przez osobę trzecią - inwestora.

Tymczasem w orzecznictwie Sądu Najwyższego i sądów powszechnych wskazuje się, że o zakwalifikowaniu umowy jako umowy o dzieło bądź umowy o roboty budowlane decydują cechy przedmiotowe umowy. W orzecznictwie przyjmuje się, że dopuszczalne jest, aby przedmiotem umowy o roboty budowlane nie było wykonanie całego obiektu budowlanego (w rozumieniu ustawy pr.bud.), lecz jego części, albo prac, których rezultatem nie jest wykonanie całego obiektu ani nawet jego dającej się wyodrębnić części, a które jednak składają się na wykonanie obiektu, stanowiąc

część składową finalnego rezultatu [por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 października 2011 r., II CSK 63/11; wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 15 marca 2013 r., VI ACa 1230/12]. Zasadniczym kryterium rozróżnienia umowy o dzieło i umowy o roboty budowlane jest ocena realizowanej inwestycji stosownie do wymagań ustawy Prawo budowlane. Umowa z podwykonawcą spełniać będzie warunki umowy z podwykonawcą w rozumieniu art. 647¹ k.c., jeżeli prace wykonywane przez podwykonawcę prowadzić będą do wykonania danego obiektu, stanowiąc część składową finalnego rezultatu, przy czym w sensie prawnym umowa taka może zostać zakwalifikowana także jako umowa o dzieło [por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 3 lipca 2014 r., I ACa 242/14].

Jak już wspomniano powódka nie wykazała, że w rozpoznawanej sprawie wystąpiły okoliczności, które pozwoliłyby zaliczyć obie zawarte przez nią umowy do umów o roboty budowlane. Dlatego też przyjąć należało, że umowy te stanowią umowy o dzieło, do których zastosowanie znajdują art. 627-646 k.c., natomiast podstawą prawną roszczenia powódki jest art. 627 k.c., zgodnie z którym przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia.

Sposób obrony pozwanej w rozpoznawanej sprawie przebiegał dwutorowo. Pozwana podniosła zarzut przedawnienia (który okazał się nieuzasadniony, o czym niżej), ponadto wskazała, że zapłaciła należności z umowy z dnia 20 marca 2014 r. i nie zalega na rzecz powódki żadnych kwot. Na wstępie odpowiedzi na pozew pozwana wskazała, że zaprzecza wszystkim twierdzeniom powódki zawartym w pozwie, z wyjątkiem tych, które wyraźnie przyznała w przedmiotowym piśmie. Przed przystąpieniem do dalszych rozważań wskazać trzeba, że tak sformułowane zaprzeczenie wszystkim faktom należy uznać za bezskuteczne. W orzecznictwie i doktrynie przyjęty został pogląd, zgodnie z którym twierdzenie strony, że zaprzecza ona wszystkim twierdzeniom strony przeciwnej poza tymi, które wyraźnie nie przyzna, nie może być uznane za skuteczne, pozwany winien bowiem wskazać te fakty i dowody, związane z konkretnymi okolicznościami, z którymi się nie zgadza, jeśli ma to służyć obronie jego racji, co wymaga ustosunkowania się do twierdzeń strony przeciwnej [por. wyrok Sadu Najwyższego z dnia 9 lipca 2009 r., III CSK 341/08, wyrok SN z dnia 17 lutego 2004 r. III CZP 115/03; wyrok SN z dnia 20 grudnia 2006 r. IV CSK 299/06].

Mając na uwadze całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego przyjąć trzeba, że powódka udowodniła fakt zawarcia dwóch umów, na które powołuje się w pozwie oraz fakt ich wykonania, a także fakt częściowej zapłaty, przy czym na poczet umowy z dnia 20 marca 2014 r. pozwana zapłaciła kwotę 35.000 zł, natomiast na poczet umowy z dnia 15 lipca 2014 r. kwotę 20.000 zł zapłacił inwestor wskazując w tytule wpłaty, że reguluje dług pozwanej. Dowody w postaci wygenerowanych elektronicznie potwierdzeń przelewu, potwierdzających fakt częściowej zapłaty za długi pozwanej, złożyła powódka wraz z pozwem, natomiast pozwana nie zgłosiła żadnego dowodu na tą okoliczność. W tym stanie rzeczy przyjąć należało, że zapłata została dokonana jedynie w kwotach, co do których stosowne twierdzenia i dowody przedłożyła strona powodowa.

Podkreślić przy tym trzeba, że z korespondencji mailowej (opisanej w części uzasadnienia obejmującej stan faktyczny) wynika, iż pozwana uznawała zasadność roszczeń powódki, domagała się wystawienia faktur z tego tytułu, a także wskazywała na przejściowe trudności finansowe po swojej stronie i zobowiązywała się w najbliższym czasie uregulować swoje długi wobec powódki. Jedyne zastrzeżenia co do wysokości wystawionych przez powódkę faktur pozwana zgłosiła w korespondencji mailowej z 27 czerwca 2014 r. wskazując na to, że jedna z faktur z umowy z dnia 20 marca 2014 r. miała być zmieniona - pomniejszona o 3000 zł rabatu. Z dalszej korespondencji elektronicznej wynika, że powódka wskazała, iż dobrowolnie zgodziła się na obciążenie jej całą karą za zajęcie pasa drogowego, mimo tego, że zajęcie pasa drogowego spowodowane było także robotami nie wykonywanymi przez powódkę (robotami izolacyjnymi fundamentu i budowlanymi). Kara ta wyniosła - jak wynika z pisma z dnia 26 czerwca 2014 r. - karta 35) - 4000 zł. Pozwana nie odpowiedziała na tą uwagę powódki, należy więc przyjąć, że zgodziła się z jej argumentacją i tym samym strony porozumiały się co do tego, że rabat, o którym wcześniej była mowa, zostaje zastąpiony obciążeniem powódki karą naliczoną przez (...).

Łączna kwota należności przysługujących powódce z umowy z dnia 20 marca 2014 r., po pomniejszeniu o 4000 zł kary naliczonej przez (...) wynosi 65.495 zł (por. pismo powódki z 26 czerwca 2014 r. - karta 35). Mimo tego powódka wystawiła na rzecz pozwanej faktury łącznie opiewające na kwotę 61.195 zł. Wpłaty pozwanej wynoszą łącznie 35.000

zł, powódka w niniejszym procesie domaga się więc kwoty 26.195 zł, odpowiednio z faktur o numerach (...) kwot: 12.300 zł oraz 13.895 zł. Z powyższego wynika, że nawet gdyby przyjąć za zasadną argumentację pozwanej podnoszoną w korespondencji mailowej, zgodnie z którą należność z umowy z dnia 20 marca 2014 r. powinna być pomniejszona o 3000 zł rabatu, to powódka wystawiając ostatnią fakturę VAT obniżyła jej wysokość o kwotę nawet większą niż 3000 zł.

Tym samym należy uznać, że zasadne okazało się roszczenie powódki o zapłatę kwoty 26.195 zł z umowy z dnia 20 marca 2014 r. oraz o zapłatę kwoty 58.055,80 zł z umowy z dnia 15 lipca 2014 r. (wobec tej ostatniej umowy pozwana nie podniosła żadnych uwag ani zastrzeżeń, ani w omawianej korespondencji mailowej, ani w toku niniejszego procesu), co łącznie daje kwotę dochodzoną pozwem: 84.250,80 zł.

Wyjaśnienia wymaga w tym miejscu, że żądaniem pozwu objęta jest kwota 84.250,80 zł (żądana kwota główna), jednakże suma kwot, od których powódka dochodzi odsetek wynosi 84.145,80 zł, powódka nie domaga się bowiem odsetek od całej dochodzonej kwoty głównej z faktury nr (...), z której powódka domaga się kwoty 12.300 zł (co wynika z uzasadnienia pozwu, ponadto zostało to wyjaśnione przez pełnomocnika powódki na wstępie rozprawy z dnia 17 stycznia 2017 r. - karta 96), zaś odsetek za opóźnienie w zapłacie należności z faktury nr (...) powódka dochodzi od kwoty 12.195 zł, a nie od kwoty 12.300 zł (nic przy tym nie stoi na przeszkodzie, aby powódka domagała się tylko części należnych jej odsetek).

O odsetkach za opóźnienie orzeczono na podstawie art. 481 § 1 k.c. Powódka domagała się zapłaty należności z trzech faktur. Zgodnie z umową z dnia 20 marca 2014 r. faktury o numerach (...) wystawione zostały z terminem płatności czternastodniowym, zgodnie z umową z dnia 15 lipca 2014 r. faktura o numerze (...) wystawiona została z terminem płatności siedmiodniowym. Powódka wskazywała w pozwie, że każda z faktur została doręczona pozwanej w dacie jej wystawienia. Pozwana nie zaprzeczyła tym faktom (w ogóle się co do nich nie wypowiedziała), jednocześnie analiza korespondencji mailowej, omówionej wcześniej, pozwala przyjąć, że fakty te nie budzą wątpliwości. W szczególności wskazać trzeba, że pozwana po doręczeniu jej drogą mailową pisma powódki z dnia 26 czerwca 2014 r. nie zaprzeczyła, że otrzymała wcześniej fakturę VAT numer (...) (o której mowa w tym piśmie), wskazała jedynie, że nie wystawiono jeszcze faktury za pozostałe roboty, wykonane na podstawie umowy z 20 marca 2014 r. Odnośnie faktury za pozostałe roboty, oznaczonej numerem (...), powódka wskazała w mailu z 27 czerwca, że faktura będzie wystawiona z datą lipcową, w mailu z 30 czerwca powódka wskazała, że faktura czeka na pozwaną "u taty". Pozwana nie zaprzeczyła twierdzeniom powódki, że odebrała fakturę następnego dnia (1 lipca), mając na uwadze przytoczoną korespondencję mailową przyjąć więc trzeba ten fakt za prawdziwy. Z kolei jeśli chodzi o fakturę nr (...), wystawioną na podstawie umowy z dnia 15 lipca 2014 r., pozwana w korespondencji mailowej (z 3 listopada, godz. 7.46) wskazała: proszę wystawić fakturę na (...). W toku niniejszego procesu pozwana nie zaprzeczyła twierdzeniom powódki, że faktura ta została jej doręczona właśnie dnia 3 listopada, także i ten fakt należało więc przyjąć za prawdziwy. Mając na uwadze powyższe odsetki za opóźnienie zasądzono od dnia następnego po terminie płatności, wskazanym w każdej z trzech faktur. Z uwagi na to, że żądaniem pozwu objęte były odsetki naliczane nie od dnia następnego po terminie płatności, ale od ostatniego dnia płatności, powództwo podlegało oddaleniu o jeden dzień odsetek w odniesieniu do każdej z trzech omówionych faktur.

Ostatecznie na rzecz powódki zasądzono więc: z faktury (...) kwotę 12.300 zł z odsetkami od dnia 26 kwietnia 2014 r. od kwoty 12.195 zł (zgodnie z żądaniem - art. 321 § 1 k.p.c.), z faktury (...) kwotę 13.895 zł z odsetkami od dnia 16 lipca 2014 r., z faktury (...) kwotę 58.055,80 zł z odsetkami od dnia 11 listopada 2014 r.

Mając na uwadze, że ustawą z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r. poz. 1830), która weszła w życie 1 stycznia 2016 r., ustawodawca wprowadził pojęcie "odsetek ustawowych za opóźnienie" (art. 481 § 2 k.c.), w odróżnieniu od pojęcia "odsetek ustawowych" (art. 359 § 2 k.c.), celowym było zaznaczenie w sentencji wyroku, że zasądzone wyrokiem zaocznym odsetki od dnia 1 stycznia 2016 r. są odsetkami ustawowymi za opóźnienie.

Nieuzasadniony okazał się podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia. Powódka domaga się zapłaty wynagrodzenia za wykonane dzieło, zgodnie z art. 646 k.c. roszczenia wynikające z umowy o dzieło przedawniają

się z upływem lat dwóch od dnia oddania dzieła, a jeżeli dzieło nie zostało oddane - od dnia, w którym zgodnie z treścią umowy miało być oddane. Obydwie załączone do pozwu umowy zostały zawarte i wykonane w 2014 r. Termin przedawnienia, który w odniesieniu do roszczeń z każdej umowy rozpoczął swój bieg od dnia oddania dzieła, uległ przerwaniu (art. 123 § 1 pkt 1 k.c.) w dacie złożenia przez powódkę zawezwania do próby ugodowej, co nastąpiło w dniu 6 lipca 2015 r. (karta 81). Zgodnie z art. 124 § 2 k.c. bieg dwuletniego terminu przedawnienia rozpoczął się na nowo po zakończeniu postępowania w przedmiocie zawezwania do próby ugodowej, co nastąpiło w dniu 4 listopada 2015 r. (karta 87). Pozew w niniejszej sprawie złożony został w dniu 11 lipca 2016 r., a więc przed upływem dwuletniego terminu przedawnienia.

Stan faktyczny sprawy został ustalony w oparciu o załączone do pozwu dokumenty, inne dowody pisemne, w tym wydruki korespondencji mailowej oraz wygenerowane elektronicznie potwierdzenia przelewu (dokumenty sporządzone na podstawie art. 7 ustawy pr.bank.), a także w oparciu o dowód z przesłuchania strony powodowej. Pozwana wezwana na rozprawę w dniu 17 stycznia 2017 r. pod rygorem pominięcia dowodu z jej przesłuchania nie stawiała się, dlatego też przesłuchano w charakterze strony jedynie stronę powodową. Pozwana nie zaprzeczyła prawdziwości załączonych do pozwu dokumentów ani innych dowodów pisemnych, Sąd uznał więc dowody te za wiarygodne. W związku z tym, że pozwana nie wypowiedziała się co do części faktów, fakty te zostały uznane za przyznane, a przyznanie to nie budziło wątpliwości. Za wiarygodne został uznany dowód z przesłuchania powódki w zakresie, w jakim jej zeznania pokrywały się załączonymi do pozwu dokumentami. Powódka nie pamiętała dokładnie wszystkich faktów, istotnych dla rozstrzygnięcia, co należy uznać za usprawiedliwione w sytuacji, gdy od czasu omawianych przez powódkę zdarzeń do czasu przesłuchania upłynęły ponad 2 lata.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. i art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz na podstawie § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokatów. Z uwagi na to, że powódka uległa tylko co do nieznaczącej części swojego żądania (co do roszczenia zapłaty odsetek za opóźnienie po jednym dniu dla każdej faktury), zgodnie z art. 100 k.p.c. na stronę pozwaną włożono obowiązek zwrotu całości kosztów procesowych poniesionych przez powódkę. Na koszty te składają się: opłata od pozwu: 4213 zł, koszty zastępstwa procesowego: 7200 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa: 17 zł.